

ഇരുണ്ട വെള്ളം

എം. പി. പ്രതീഷ്

ഇരുണ്ട വെള്ളം

എം. പി. പ്രതീഷ്
(മലയാളം: കവിത)

© 2025, M. P. Pratheesh

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of **River Valley Technologies**.

The electronic versions were generated from sources marked up in **L^AT_EX** in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using **X_YL^AT_EX** from **T_EXLive** 2020 and the cloud framework, **Ithal** (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by **Rachana Institute of Typography**. The font used for Latin script was **Linux Libertine** developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of **Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike** license for free download and usage.

Cover: Photograph by M. P. Pratheesh.

Sayahna Foundation

JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014

URL: www.sayahna.org

അനന്തമായ ഓളങ്ങളുടെ വക്കിൽ
ഓർമ്മപ്പെടിപ്പോലെത്തങ്ങിനിന്നുതാൻ...

Maybe this isn't what I wanted to say.
To speak, and speak of the self like this,
is hardly pleasant. I cannot speak with
my voice, but I speak with my voices.
Or it could be that this poem is a trap,
or simply another scene in a play.

Alejandra Pizarnik, *Extracting the
Stone of Madness*, tr. Yvette Siegert

ഇരുണ്ട വെള്ളം
(2024-2025)

ജനാലയിലെ പൊടിയുടച്ചു. തവിട്ടുനിറം
എല്ലായിടത്തും നിറഞ്ഞതായിത്തോന്നി.

ഒരു പുഴുവിനെ ഓർമ്മവന്നു. അത് ഒരു
ചെടിയില തിന്നുകയായിരുന്നു.
ഒരു ചെറിയ കാറ്റത്ത് അവ രണ്ടും.

3

മുറിവിന്റെ നിറം പതുകെ ഇരുട്ടുന്നുണ്ട്.
നീലയിൽനിന്ന് കരിനീലയിലേക്ക്.

4

പള്ളിയിലേക്ക് പോയി.

ഖബറുകൾക്കിടയിൽ കറേനേരം നിന്നു.

5

ഉപ്പുവെള്ളത്തിൽ കാലുകൾ ഇറക്കിവെച്ചു.

6

നാരകത്തിന്റെ ഒരു ചില്ല മുറിച്ചുകളഞ്ഞു.
അതിൽ നിറയെ കായ്കൾ ഉണ്ട്.

തുണി കഴുകിയിട്ടു. നീലയിൽ നിറമില്ലാത്ത
മേഘങ്ങൾ നീങ്ങുന്നത് അല്പനേരം
നോക്കിനിന്നു.

കിഴക്കുവശത്തെ സൺഷേഡിനമീതെ
ഒരു കിളി ചത്തുകിടന്നിരുന്നു.
അതിനെ മണ്ണിൽ മൂടി.

മുറ്റത്ത് ഒരു കിളി ചത്തുകിടന്നു.
 അതിനെ ആദ്യത്തേതിന് തൊട്ടടുത്തായി
 അടക്കം ചെയ്തു.

10

ജനാല തുടയ്ക്കാൻ വയ്യ. ചാരനിറത്തിൽ
പൊടി കട്ടിയായിരിക്കുന്നു.

നാരകത്തിന്റെ ഒരു ചില്ലുകൂടി മുറിച്ചു.
അതിനുമേൽ ഒരു ചെറിയ
കൂട് ഉണ്ടായിരുന്നു.

തോട്ടവക്കിൽ വളരുന്ന തരം ഒരു കൈത
ഓർമ്മയുണ്ടായി. ഇരുപുറവും മുളളുകൾ.

13

നാരങ്ങയുടെ തൊലി വെയിലത്ത്
ഉണക്കാൻ വച്ചു.

കാറ്റിൽ പുളിമരച്ചില്ലുകൾ വീടിനനേരെ വന്നു.
പുളിയിലയുടെ ചവർപ്പ് ചുമരിൽ തങ്ങിനിന്നു.

ഒട്ടിപ്പിടിച്ച മണ്ണ് വേർപെടുത്തി.
പുമ്പാറ്റയുടെ ചിറക് കഴുകിത്തുടച്ചു.

മരപ്പെത്തിനുള്ളിലേക്ക് പറന്നുപോയ
കിളി ഇന്ന് മുഴുവൻ പുറത്തിറങ്ങിയിട്ടില്ല.
അതിന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ടു.

തൂണി പതക്കെ കീറി.

ഈ ചോരയ്ക്കുമേലെ വിരിച്ചു.

കാറ്റിൽ മരത്തലപ്പുകൾ കൂട്ടിയിടിച്ചു.
പൂപ്പൽത്തരികൾ താഴെവീണു.

ദേശാടനക്കിളികൾ കൂട്ടത്തോടെ മടങ്ങി.
എല്ലാ മരങ്ങളിൽനിന്നും.

അപ്പം രണ്ടായി മുറിച്ച് നായിന്റേയും
എന്റേയും പിഞ്ഞാണത്തിലിട്ടു.

മഴയത്ത് തുണികൾ നനയുന്നു.

ടെറസിലേക്ക് വഴി ഓർമ്മിക്കാനാവുന്നില്ല.

ഇന്ന് സൂര്യഗ്രഹണമാണ്. നിഴലുകൾ
എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളിലും ഇളകുന്നത് കണ്ടു.

ചെരിപ്പുകൾ കാലിലൊട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.
ചോരപ്പശ ഈ കല്ലിൽ ഉറച്ചു.

ചേരയുടെ ഇഴച്ചിൽ നോക്കിനിന്നു.

ചേരയുടെ മഞ്ഞനിറം നോക്കിനിന്നു.

ആലിപ്പഴം വീണുകൊണ്ടിരുന്നു.
 ഉള്ളുകൈയിലിരുന്ന് അത് ഉരകുന്നു.
 ഒന്നോ രണ്ടോ ഓടുകൾ പൊട്ടി.

ഈ ചിത്രം പുസ്തകത്തിൽ വച്ചു.
 ആരുടേതെന്ന് ആർക്കും അറിയാത്ത
 ഒരാളിന്റെ പാസ്‌പോർട്ട് സൈനിൽ
 ഉള്ള ഫോട്ടോ.

കാക്കകളെ ആട്ടി. നെല്ലിനടുത്ത് ഒരു
കണ്ണാടിയില് പെരിച്ചുവെച്ചു.

തുടവരെ വെള്ളമുണ്ടായിരുന്നു. കന്നുകൾ
 പെട്ടെന്ന് ഇറങ്ങുന്ന ഒരു ചെരിവുണ്ട്.
 തോടുകടന്നപ്പോൾ ഞാൻ അത് തിരഞ്ഞു.

കള്ളിപ്പാലയുടെ കറ കാലിലിറ്റിച്ചു.

കുറേദൂരം നടന്നു.

ഒരു ഇല പൊട്ടിച്ചു.

30

ദൂരെ കാട്ടുതീ. ദൂരെ നിലവിളി.
ദൂരെ രാത്രിയാവാത്ത മൃഗങ്ങൾ.

31

മുഞ്ഞയില നെറ്റിയിൽ
തണുത്തുകിടക്കുന്ന ഒരു ശീല.

മുറിവ്, മരക്കമ്പുകളിൽ കൂണുകൾ വളർത്തി

33

പകൽ ഇലകളായിരുന്നും
രാത്രി കായ്കളായിരുന്നും

34

വെളിച്ചം പുരളുന്നതുള്ളിലായിരുന്നു

35

മുറിത്തുറന്നലിൻ നിറം

ചെടിത്തണ്ടുകളിലേക്കു നീങ്ങുന്നു

36

കിളികൾ സ്വരംകൊണ്ട്
കിളികളെ മറച്ചുപിടിച്ചു

37

വെളിച്ചത്തിൽ അനാദിയായ ദുഃഖം
വെളിച്ചത്തിന്റെ നിഴലായെന്നു

ഭാരംകൊണ്ടല്ല കല്ലുകൾ താഴത്തു
 നിൽക്കുന്നു, ഓർമ്മയെപ്പോഴും
 വലിച്ചമർത്തുന്നു

39

പൂവിനും തണ്ടിനുമിടയിലൊരിടത്ത്
പ്രകാശം അല്പനേരം പാർക്കുന്നു

മണ്ണിനിരുൾനിറം മലക്കണ്ണിനു ചുറ്റിലും
 വീഴുന്ന ഇലകൾ മെല്ലെയഴുകുന്നു

നാരകമരം പൂച്ചയുടെ മുതുകത്തുരയുകയും
വാലിൽ തൊട്ടുനോക്കുകയും ചെയ്തു

എല്ലാക്കൊല്ലവും ചേരട്ടെ ഇതുകൊണ്ടിന്നു
 മീതെക്കൂടെ ധൃതിയിൽ അകത്തേക്കു വന്നു

മടങ്ങുമ്പോൾ കിളികൾ മുഴുവനായും മടങ്ങി;
 നിറമോ രൂപമോ ഇവിടെ മറന്നവയ്ക്കാതെ

വെള്ളത്തിന്റെ ചിറക് പാറ്റയിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ച്
പറക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു

ആയുസ്സിന്റെ പകുതികൊണ്ട് ഇലകൾ
 ചേർത്തൊട്ടിക്കുന്നു. പിന്നത്തെപ്പകുതി
 നേരം ഭൂമിയെപ്പറിക്കുന്നു

46

കാറ്റത്തു ചെറിയ വിത്തുകൾ വെള്ളത്തിലും
ഉറക്കത്തിലും വന്നുവീഴുന്നു

47

ഭൂമിയുടെ നിഴലിൽനിന്ന്
വെളിച്ചമുള്ളിടത്തേക്ക് മരങ്ങളിലെ
പ്പായലുകൾ യാത്രചെയ്തു

48

നക്ഷത്രപ്പെടി സൂര്യനപ്പറ്റം പതിനായിരം
തവണ ഈ ഉണങ്ങിയ മുളളമ്പഴങ്ങളും

49

രായും പകലുമില്ലാതെ മേഘങ്ങൾ മലകളിലും
മാളങ്ങളിലും അലക്കുകൾക്കിടയിലും തൊട്ടു

50

ചന്ദ്രനൊപ്പം വളരുന്നു നഖങ്ങൾ
ഉടലിലുണ്ടാക്കിയ കലകൾ

സൂര്യന്റെ അടയാളങ്ങൾ വേഗംവേഗം
 മായുന്നു, ഉപ്പുകല്ല് വേഗത്തിൽ നീരാവുന്നു

ഒരു തോക്കയിൽ തൊണ്ണൂറോളം മണികൾ,
 മഞ്ഞയും ചുവപ്പും കലർന്ന് മൂന്നെണ്ണം,
 മുളകുവള്ളികൾ പ്രയാസത്തോടെ
 തണുപ്പുകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു

ഈ നെന്മണിയിൽ ഒരു തത്തയുടെ
പേരെഴുതിയിരിക്കുന്നു; അത് ദൂരത്തുനിന്നു
പറന്നുവരുന്നു

മഞ്ഞിന്റെ നിറമില്ലായ്മ
 അടിക്കാടുകളിലേക്കു താണുപോയി
 അതിന്റെ നിറങ്ങൾ ഉയരമുള്ള
 കൊമ്പുകളിലവശേഷിച്ചു

കോപ്പയിലെ വെള്ളം ഇപ്പോഴും ഇരുട്ടു
 കുടഞ്ഞുകുളയാതെ രാത്രിയായ്ക്കൊന്ന
 നിൽക്കുന്നു

പിഞ്ഞാണങ്ങൾ അടുത്തടുത്തിരുന്നു,
 വിറകുകൊള്ളികളും കൈയിലുകളും
 എന്നാൽ കൂണുകൾ എപ്പോഴും
 അകലെപ്പോയിനിൽക്കുന്നു

ഗേറ്റുറക്കുമ്പോഴുള്ള ശബ്ദം
 ചിലുടയുന്നതേക്കാൾ പുരാതനമാണ്,
 പ്ലാവിലകളണങ്ങുന്നതേക്കാൾ

58

നൂലിഴ നഖത്തിൽ, മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു
കിളി, നമ്മൾ വേർപെടുപോവുകയാണ്

59

ഉടഞ്ഞ മൺകുടത്തിൽനിന്ന് ചിതറാതെ
നിൽക്കുന്ന വെള്ളം
ഉടലിൽ ഓർമ്മയുണ്ടാക്കി

60

അകലത്തിന്റെ അകലം കാലിങ്ങ്
അല്ലെങ്കിൽ നാലു പ്രകാശവർഷം
ആ വിടവിൽ മനുഷ്യർ

വെളിച്ചത്തിൽനിന്ന് തരികൾ
 അകന്നുപോയി, അതിന്റെ തരംഗങ്ങൾ
 മാത്രം മുഖത്തുവീഴുന്നു

നോക്കിനോക്കിനിൽക്കെ
 മുറ്റുമിറയിലെക്കാലവും മാഞ്ഞുപോവുന്നു

മരങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ ഒരു ആവൽ പറക്കുന്നു
 രാത്രിയുടെ ഈ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ
 വിദൂരഗ്രഹത്തെ കാത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ
 പതക്കെ കായ്കൾ പഴുക്കുന്നു

കായ്കളുടെ പച്ചനിറം എപ്പോഴും
 ഒഴിഞ്ഞ വീട് എപ്പോഴും
 നക്ഷത്രങ്ങൾക്കിടയിലെ ഈ നീലമഷിവര
 വെള്ളത്താൽ മായുന്നു

മനുഷ്യരുടെ ദുഃഖം കൊണ്ട്
 പുഴ ഒരു കൂട്ടുണ്ടാക്കുന്നു,
 ആ ദുഃഖത്തിന്റെ നിഴലിൽ ഉറങ്ങുന്നു,
 ചിറകുവെച്ച് കൂട്ടുപൊട്ടിച്ചു പറക്കുന്നു,
 മനുഷ്യരുടെ ദുഃഖത്തിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും
 പുറത്തുകടക്കാൻ വയ്യാതെ
 പുല്ലിലും മേട്ടിലും അലയുന്നു

നീതുമ്പോൾ പാറക്കൂട്ടത്തിൽ
 ചെന്നിടിച്ച പുറംകൈ
 സ്വപ്നമിപ്പോൾ ഇരുണ്ട
 ചുവപ്പുനിറമായിരിക്കുന്നു
 ഉറക്കമുണരുമ്പോൾ ഉച്ചവെയിലിൽ
 തോട്ടുവെള്ളം അനങ്ങാതെനിൽക്കുന്നു

ഇന്ന് മേഘങ്ങൾ ഒരു
 ചുഴി പോലെ കുറങ്ങുന്നു
 കനംകുറഞ്ഞ പടലങ്ങളായി ചുറ്റിത്തിരിയുന്നു
 പടിഞ്ഞാറു ദിക്കിലേക്ക് നീങ്ങുന്നു
 ഇന്ന് വെയിലിൽ
 കാക്കച്ചിറകുകൾ തിളങ്ങുന്നു
 ഒരു ചെമ്പോത്തിന്റെ കൂവൽ
 മേഘങ്ങളിൽ കലരുന്നു

രാപ്പാറ്റ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു
 പശകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പഞ്ഞിക്കൂടിനുള്ളിൽ
 മരിക്കുന്ന നക്ഷത്രത്തിന്റെ ഇരുട്ടിലേക്ക്
 ഗ്രഹങ്ങൾ
 പാഞ്ഞുപോകുന്നതുപോലെ
 നിശ്ശബ്ദം

വെളിച്ചത്തിൽ, അകലത്തു,
 നാലഞ്ച് ഇരുണ്ട കുത്തുകൾ പ്രത്യക്ഷമായി
 അകലം കുറയുന്തോറും അവ വലുതായിവന്നു
 വാലും ചുണ്ടുമായി, കിളികളായി,
 ഈ വീടും തൊടിയും കടന്നുപോയി
 നാലഞ്ചു വാക്കുകൾ എങ്ങും പോവാതെ
 ഈ വെളിച്ചത്തിലും നിഴലുകളിലും
 ഇപ്പോഴും ചെറിയ കുത്തുകൾ

ദുഃഖം ഇവിടെവെച്ച് രണ്ടായിപ്പിരിയുന്നു
 അകലെയുള്ള മരത്തിൽ ഒരു കിളിപ്പൊത്ത്
 അകലെയുള്ള മലഞ്ചെരുവിൽ ഒരു മാളം

ഓർമ്മയിൽനിന്നു വേർപെട്ട്
 ഓർമ്മ മുറിനിറയുന്നു
 മുറിക്ക് ഒരു ജനാല തുറക്കുന്നു
 അതിന്റെ പൊളികൾ കാറ്റത്തടഞ്ഞുകിടന്നു
 എപ്പോഴും ഈ കാറ്റുകൾ

പൂവിൽനിന്ന് തുണഴിഞ്ഞ് പൂവ് താഴെവീഴുന്നു
 നൂലിഴ തൂങ്ങിനിൽക്കുന്നു രാത്രി മുഴുവൻ

73

കടൽ പെട്ടെന്നടങ്ങി
ശരീരത്തിന്റെ ഒരു ദിക്കിലെത്തണപ്പ്
എല്ലായിടവും പരക്കുന്നു

മടങ്ങിവരുന്നു, മടങ്ങിവരുന്നു ഈ നിറം
ഇലകളിലെല്ലാം മരണത്തെക്കാണൽ

വീടിനുമീതെ പറക്കുന്ന രാപ്പാറ്റകൾ
 സ്വപ്നത്തെയലട്ടുന്നു
 ചെറിയ ചെറിയ നിഴലുകൾ വീഴുന്നു
 ഉറങ്ങുന്ന മുഖത്ത് ഈ വാക്കുകൾ

കൂണകളുടെ മണം തേടി കാട്ടിലൂടെ അലഞ്ഞു
 കല്ലിലുരഞ്ഞുപൊട്ടിയ കാൽത്തണ്ടയിൽ
 ഭൂമിയുടെ നിറം കലർന്നു

ഇലകൾക്കുള്ളിൽ പറക്കുവാനുള്ള ദാഹം
 പുഴക്കുണ്ടാക്കിയ ഈ സുഷിരങ്ങളിലൂടെ
 നാം അകലങ്ങളിലേക്ക് വീണുപോകുന്നു

സന്ധ്യയോട് ഈ വീടുകൾ മിണ്ടുന്നു
 ആഴത്തിൽച്ചെന്നു മടങ്ങിവരുന്ന
 പ്രകാശത്തിൽ

ചെറിയ അലകൾ വാക്കുകളെ
മറ്റൊരിടത്തേയ്ക്ക് നീക്കുന്നു,
മഷി കട്ടപിടിക്കുന്നു

കടൽ കിളികളെയുണ്ടാക്കുന്നു,
 മലകൾ അവയ്ക്കുള്ള കൂടുകളും
 പഴങ്ങൾ ഉരുവാക്കുന്നതു സൂര്യനാണ്
 രാത്രി, ആ രൂപങ്ങളെഴിച്ചുകളയുന്നു

രാപ്പാറ്റകൾ രാത്രിയെ വർത്തുളമാക്കുന്നു
 നമ്മുടെ കരച്ചിലുകൾ അതിനാൽ
 ഭൂമിയിലേക്കുതന്നെ വീണുകൊണ്ടിരുന്നു

അകലങ്ങൾ പൂമ്പാറ്റച്ചിറകിൽ
 നിഴൽ വീഴുകയും
 നിഴലുകൾക്കുമേൽ തിളങ്ങുന്ന
 ചായം പുരട്ടുകയും ചെയ്തു
 ആഴമുള്ള ആ വലയങ്ങൾ
 രാത്രിപോലെയും ഓർമ്മപോലെയും
 നമ്മെ മുടിക്കഴിഞ്ഞു

ഇരുണ്ട വെള്ളം-

അടിയിലെ കല്ലുകളിൽ ദുഃഖത്തിന്റെ ഓർമ്മ
എന്നാണ് വെള്ളത്തെ
കട്ടിയുള്ളതാക്കുന്നത്?

ഭൂമിയുണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പ് ഈ ചീവീടുകൾ
 എങ്ങായിരുന്നു പാർപ്പ്?
 മരങ്ങളിൽനിന്നു വേർപെട്ട് മരങ്ങൾ
 എവിടേക്കാണ് പോകുന്നത്?

അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു മടുത്ത മേഘങ്ങൾ
കരിയിലകൾക്കടിയിൽ പതുങ്ങി,
കണ്ണുപൂട്ടുന്നു.

തിന്നുമാഞ്ഞ മുഴുവനിലപ്പച്ച-
 യുമോർക്കുകയാണറക്കത്തിൽ,
 നൂൽക്കുടിനുള്ളിലെപ്പഴ പാറ്റയാക്കീരും വരെ,
 ഒരു തളിരും വിട്ടുപോകാതെ.

വെള്ളത്തിനെന്നായിരുന്നു, ആകൃതി?

ദുഃഖം എല്ലാ പ്രാണികളെയും

തൊട്ടുനോക്കുന്നു

ദുഃഖം എല്ലാ പാറകളിലും തൊട്ടുനോക്കുന്നു

അതിന്റെ കൈവിരലറ്റം നനഞ്ഞിരിക്കുന്നു

ഗ്രഹങ്ങൾക്കിടയിൽ ഈ ഷഡ്‌പദം എല്ലാ
 ദിക്കിലേക്കും വലിഞ്ഞുമുറുകുന്നു,
 അതിന്റെ ആറുകാലിലും
 കാനത്തരികളോ ലോഹങ്ങളോ?

കടത്തിനകത്ത് വാക്കുകൾ,
 പുരാതനകാലത്തേത്,
 മീതെ മുടിക്കെട്ടിയ ശീല,
 അമർത്തിവച്ച ചുണ്ടുകൾ

90

മുറിവു മാത്രമേ; അതിനു ചുറ്റും
ഉണങ്ങിപ്പിടിച്ച ഓർമ്മ

തുണികൊണ്ട് കല്ലുകഴുകുന്ന ശബ്ദം
 എല്ലാ കടവിലും മുഴങ്ങുന്നു

ഭൂമിയുടെ പിൻമുറ്റത്ത് ഒരു ചെറിയ
 കളിസ്ഥലം ഉണ്ടായിരുന്നു
 മരിച്ചവയൊക്കെയും അങ്ങോട്ടോടിപ്പോയി;
 പുഴ, കിളി, കുട്ടികൾ

93

അഴിച്ചുവെച്ച ഷൂവിൽനിന്ന്
പമ്പാറ്റകൾ മടങ്ങുന്നു

തെച്ചിക്കായ്ക്കൾക്ക് ഭാരം കൂടിക്കൂടിവന്നു
 ഭൂമിയുടെ ഭ്രമണത്തിന്റെ വേഗം
 അല്പം കുറഞ്ഞു

95

ചില്ലുകൾ സൂര്യനനേരെയും പുഴക്കൾ
ചന്ദ്രനനേരെയും വളർന്നു

ഇലകളിലുണ്ടാക്കിയ ഓരോ സൂഷിരവും
 ഇപ്പോൾ വിരിഞ്ഞ ഈ ചിറകിലും
 പക്ഷേ, നിറങ്ങൾ കലർന്ന്

നീർക്കാക്കകൾ മടങ്ങുന്നു
എഴുതിയ കടലാസുകൾ
രാത്രിയുടെ ഉള്ളിലേക്ക്

98

എവിടെനിന്നാണ് നീ വന്നത്?

ചിന്നക്കുട്ടുറവന്റെ ഒച്ചയിൽ മുങ്ങിക്കുതിർന്ന്

ഒരു കണ്ണും വെളിച്ചം

എല്ലായും തുവലായും വേർപെടുക
ഒഴിഞ്ഞ പൊത്തിന്നിരളായി മടങ്ങിവരിക

ചുവന്ന കരയുള്ള നനഞ്ഞ തോർത്ത്
 കരയിൽ വിരിച്ചിട്ടു;
 താഴേയ്ക്കു മറഞ്ഞു മീനകൾ;
 വേഗമാറ്റുന്നു മരണങ്ങൾ

എല്ലുകളും മുടിയിഴകളും കഴുകുന്ന പഴവെള്ളം

102

മടങ്ങിവരുന്നില്ല ഒരിക്കലും

ദുഃഖവും ആനന്ദവും ഇല്ല
കാറ്റ് വെള്ളത്തെ ഇളക്കുന്നു

104

വലിയ പാറക്കെട്ടുകൾ രാത്രിയോട്

105

നിലത്തിലകളിൽ പുഴക്കളിൽ
കാട്ടുപുള്ളിന്റെ മൺനിറം പുരളുന്നു

മഴയത്ത് പെട്ടെന്ന് പാറ്റകൾ പൊടിഞ്ഞു.
 ഭൂമിക്കടിയിൽനിന്ന് കുറച്ചു പ്രകാശം
 അവ കൊണ്ടുവന്നു.

എല്ലാ മുറിയിലും രാത്രിയാണ്.
എല്ലാ മുറിയിലും ചന്ദ്രൻ
നീങ്ങിനീങ്ങിപ്പോകുന്നു.

എപ്പോഴും മടങ്ങിവരുന്നു-
 എങ്ങുനിന്നുമല്ല
 എങ്ങുനിന്നുമല്ല

109

ഉറവയ്ക്കുരികിലെത്തുമ്പോൾ
ദാഹം മറഞ്ഞു മറഞ്ഞുപോയി

ശവത്തെ പൊതിഞ്ഞ തുണിയിൽ
 വീഴുന്ന വെളിച്ചം-
 വേഗം കുറഞ്ഞുവന്നു
 പിന്നെ നിലയ്ക്കുകയും മായുകയും ചെയ്തു

എല്ലാ കലകളും പ്രകാശിക്കുന്നു-

അശാന്തമായ ഒരു നീർച്ചാട്ടത്തിനരിക്-
 മുറുക്കപ്പെടിച്ച കൈയ്ക്കുള്ളിൽ
 ഈ വിതുമ്പൽ

ഓരോ പാളിയിലൂടെയും
 മണ്ണിൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ ജ്വാലകൾ
 നേരം ഉടലിൽ ഓരോ ദിക്കിലും

മരണം തനിയെ
 അഭ്യുദ്യമാവുന്നു-
 മലയുടെ ഒരു ചെരിവ്
 പൊട്ടുന്നനേ ഒരു പകലിൽനിന്ന്

വേർപിരിഞ്ഞു
 ഓരോ ചില്ലയിലും തെഴുത്തു
 മരണം തായ്ക്കടിയിൽ
 വലയങ്ങൾ പോറുന്നു

116

കൂടിന്റെ നിഴൽ കിളികളെ അടയിരിക്കുന്നു

117

വെള്ളം കൊണ്ട് കഴുകാൻ വയ്യ
തീ കൊണ്ട് എപ്പോഴും

തുണിയുടെ പോലും കനം-
 മരണത്തിനൊപ്പം
 ആഴ്ന്നു മറയുന്ന പ്രാണികൾ

രൂപരഹിതമായ
 ലിപികൾ വായിക്കുന്നു-
 മറയുന്ന താളുകൾ
 ഉടലിൽ വീഴുന്ന മണ്ണ്

നഖം വെട്ടുന്നു
 പതിവായി
 നഖം വളരുന്നു
 തോടിനരികിൽ കൈത

കല്ലുകളാൽ
 പിഴിഞ്ഞെടുത്ത ചാറ്
 ഇപ്പോഴും കടൽമണം

ഇരുട്ടിൽ-
 തേനിന്റെ കണികകൾ
 അടുത്തടുത്ത് വന്നുചേരുന്നു

123

പുളിമാവ് രാത്രിയുടെ
ദുഃഖത്തെ നേർപ്പിക്കുന്നു

ലോകം കൺമുമ്പിൽനിന്നു
 നീങ്ങിപ്പോയി-
 പാമ്പിന്റെ ഉറ
 വെയിലിൽ മുൾവേലിയിൽ

പുമ്പാറ്റകളും
 പാറക്കല്ലുകളും
 —തീയണയ്ക്കുന്നു

126

ഒഴിഞ്ഞയിടത്തു് ഇരിക്കുക
—ഏകാന്തതയുടെ നിഴൽ
ആയി

അടയാളം വച്ച വാക്ക്-
 കടൽക്കരയിലെ പാറക്കെട്ടുകളിൽ
 കാക്കകൾ ഒരുമിക്കുന്നു

128

വെളിച്ചം വാക്കുകളെ മായ്ക്കുന്നു
ശബ്ദങ്ങളുടെ അരണ്ട നിഴൽ മായുന്നില്ല

ഈ കരയിൽ അകലത്തെ കേൾക്കാം
ഈ വെള്ളവും അകലേനിന്ന്

വെളിച്ചം കല്ലുകളെച്ചുറ്റി വന്നു
 കല്ലുകൾക്കു ചുറ്റും ഒരു വലയം വളരുന്നു

ശബ്ദത്തിനു സഞ്ചരിക്കാൻ
 ഈ ദിക്കുകൾ വേണം;
 കല്ലിൽനിന്ന് മരങ്ങളിലേയ്ക്കു വാക്കുകൾ

ഇലകളിൽ ചെറിയ ഇലകൾ
 വീണു പറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്നു;
 ഉണക്കമാവുന്ന മുറിവിൽ പഞ്ഞിനാരുകൾ-
 തിളക്കമുള്ള പദാർത്ഥം

133

വെളുപ്പ്, മരണത്തിന്റെയാനന്ദം;
ചായമൊഴിഞ്ഞ ഉടലുകൾ-

കേട്ടതുതന്നെ വീണ്ടുംവീണ്ടും കേൾക്കുന്നു;
കല്ലുകൾ, കാറ്റത്തു ശിഖരങ്ങൾ

എം. പി. പ്രതീഷ്

കവി. ആവിയന്ത്രം, മീൻ പാത, കവി തയുടെ പുസ്തകം, മണ്ണും വെള്ളവും, സങ്കടപുസ്തകം, പിറവെള്ളം, ദേശാടനങ്ങൾ തുടങ്ങി ഏഴു കാവ്യസമാഹാരങ്ങൾ. ഇലകളും ചിറകുകളും, മുറിവുകളുടെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും പുസ്തകം, വിത്തുമുട, പാർപ്പിടങ്ങൾ എന്നിവ മറ്റു രചനകൾ.

എഴുത്തുകാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക

ഈ കൃതി കൊള്ളാമെന്ന് തോന്നിയാൽ ചുവടെ ചേർത്തിട്ടുള്ള കൃ ആർ കോഡ് വഴി വഴി ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് പത്തു രൂപ മുതൽ എത്ര തുകയും നേരിട്ട് അയച്ചുകൊടുക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിലൂടെ സ്വതന്ത്ര പ്രകാശനത്തിലേയ്ക്ക് കൂടുതൽ എഴുത്തുകാരെ ആകർഷിക്കുക. എഴുത്തുകാർക്ക് ഇടനിലക്കാരില്ലാതെ നേരിട്ട് സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകി അറിവ് സ്വതന്ത്രമാക്കാൻ സഹായിക്കുക.

Download QR Code

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അടുത്ത താളിൽ (പിൻകുറിപ്പിൽ).

P

Pratheesh mp

UPI ID: mppratheesh87-1@oikhdfcbank

Scan to pay with any UPI app

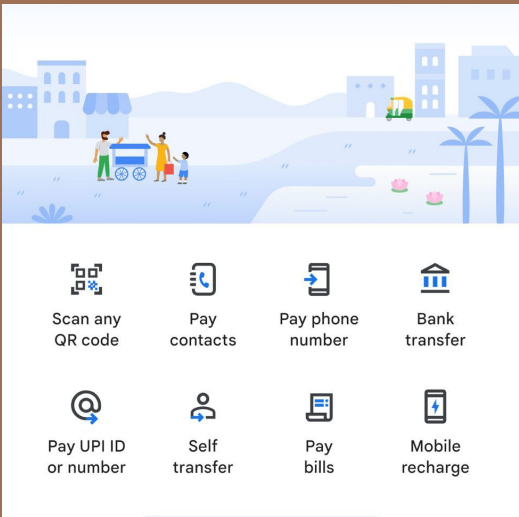
പിൻകുറിപ്പ്

സായാഹ്ന എഴുത്തുകാർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുന്നുണ്ടോ എന്നത് പല വായനക്കാരും എഴുത്തുകാരും നിരന്തരം അന്വേഷിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ഇല്ല. ഒരു സ്വതന്ത്ര പ്രസാധന സംരംഭം എന്ന നിലയ്ക്ക് അതിനു കഴിയില്ല. അതു ശരിയല്ല എന്നാണ് സായാഹ്ന കരുതുന്നത്. എന്നാൽ, ഡിജിറ്റൽ കാലത്ത് നമുക്ക് മറ്റൊരു രീതി അവലംബിക്കാവുന്നതാണ്.

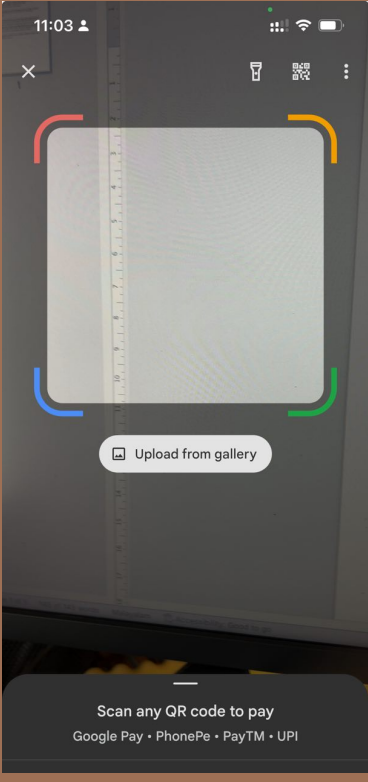
ഒരു കൃതി വായിച്ചതിനുശേഷം അതു കൊള്ളാമെന്നും ഇതെഴുതിയ ആൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലം നൽകണമെന്നും തോന്നിയാൽ അതേ കൃതിയിൽ കാണുന്ന ലിങ്ക് വഴി ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് പത്തു രൂപ മുതൽ എത്ര തുകയും നേരിട്ട് അയച്ചുകൊടുക്കാവുന്നതാണ്.

പകർപ്പവകാശം കഴിഞ്ഞ കൃതികളെ സംബന്ധിച്ച് ഈ തുക സായാഹ്നയുടെ അക്കൗണ്ടിലേക്കായിരിക്കും എത്തുക. അത് കൂടുതൽ കൃതികളുടെ ഡിജിറ്റൈസേഷൻ വേണ്ടിയായിരിക്കും ചെലവഴിക്കുക.

കൃതിയോടൊപ്പമുള്ള കൃ. ആർ. കോഡ് സ്കാൻ ചെയ്താൽ ഗൂഗിൾ പേ, ഭിംആപ്, തുടങ്ങിയ യുപിഐ ആപ്ലുകൾ വഴി ഇഷ്ടാനുസരണം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന് നേരിട്ട് പണം അയക്കാവുന്നതാണ്.

അതേ ഫോണിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് പണം അയക്കേണ്ടതെങ്കിൽ കൃ.ആർ.കോഡിന്റെ സ്ക്രീൻഷോട്ടെടുത്ത് ഫോണിന്റെ ഗാലറിയിൽ ആണോ അത് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക. ഗൂഗിൾ പേ ആപ്പിൽ Scan any QR code എന്ന ഐക്കണിൽ അമർത്തിയാൽ കൃ.ആർ. കോഡ് സ്കാൻ ചെയ്യാനുള്ള സ്ക്രീനിൽ വരുന്ന. അതിന്റെ താഴെ Upload from gallery എന്ന ഐക്കണിൽ തൊട്ട് ഗാലറിയിലുള്ള സ്ക്രീൻഷോട്ട് സെലക്ട് ചെയ്യുക. തുക ടൈപ്പ് ചെയ്ത് സാധാരണ മാതിരി പെയ്മെന്റ് നടത്താം.

സ്ക്രീൻഷോട്ടിനു പകരം ഇതേ കൃതിയോടൊപ്പം കൊടുക്കുന്ന കൃ.ആർ.കോഡിന്റെ ചിത്രം ഡൗൺലോഡ് ചെയ്യുകയും ആവാം.